

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4933/2020
09.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славица Марјановић, адвокат из ..., против тужених ЈП „Управа Бање“ из Врањске Бање, чији је пуномоћник Стојан Илић, адвокат из ..., Града Врања, кога заступа Градско правобранилаштво из Врања и ЈП „Водовод“ Врање, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 81/20 од 08.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 09.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 81/20 од 08.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 81/20 од 08.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 924/17 од 06.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му на име претрпљене материјалне штете солидарно исплате износ од 509.459,20 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и трошкове поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да на име накнаде трошкова парничног поступка туженом ЈП „Управа Бање“ на име накнаде исплати износ од 222.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, туженом Граду Врању износ од 64.500,00 динара и туженом ЈП „Водовод“ Врање износ од 10.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 81/20 од 08.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде које се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О основаности захтева за накнаду материјалне штете због рушења монтажног објекта износу од 509.459,20 динара, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

По члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима у којима вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде материјалне штете због рушења монтажног објекта поднета је дана 21.02.2014. године, а вредност предмета спора је 509.459,20 динара.

Како је у тужби означена вредност предмета спора, која очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић